

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 3 noiembrie 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ps. 33:4, 6, 9, 11, 12, 20-22**: „Căci Cuvântul Domnului este adevărat, și toate lucrările Lui se împlinesc cu credincioșie...Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui...Căci el zice și se face; poruncește, și ce poruncește ia ființă.

Dar sfaturile Domnului dăinuiesc pe vecie, și planurile inimii Lui, din neam în neam. Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul! Ferice de poporul pe care Și-l alege El de moștenire („ca proprietate” – lb. germ.)!

Sufletul nostru nădăjduiește în Domnul; El este ajutorul și scutul nostru. Da, inima noastră își găsește bucuria în El, căci avem încredere în Numele Lui cel sfânt. Doamne, fie îndurarea Ta peste noi după cum o nădăjduim noi de la Tine!”.

Avem saluturi din Cordoba, Argentina și de pretutindeni. Este puternic să trăiești cum Domnul Dumnezeu Se îngrijește de tot și pentru toate limbile. Ce credeți voi, cum mă simt eu când stau aici și aud corul cântând în limba germană? Apoi mă gândesc cum este scris în Fapte 2, că toți care au fost acolo, indiferent ce limbă vorbeau, toți din toate cele șaptesprezece limbi au auzit vestirea în același timp, dar fiecare a înțeles în limba lui maternă ceea ce a fost spus în limba evreiască. Eu aș dori să sosească acea zi când Duhul lui Dumnezeu se va manifesta atât de puternic încât nu va mai trebui să traducem.

Deja în prima cântare corul a cântat că noi dorim să ne arătăm înaintea Domnului, așa cum a spus Pavel, îmbrăcați în alb, fără pată și fără zbârcitură, spălați în Sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu și pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Credem și suntem convinși că Domnul a călăuzit lucrurile în așa fel ca noi să primim și să credem mesajul care

premerge cea de-a doua venire a lui Hristos și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Aceasta este intenția noastră principală. Nu doar să vorbim despre mesaj sau despre revenirea Domnului, ci să avem parte de separare și pregătire. Ca noi să nu fi venit degeaba, ci fiecare adunare să ne fi ajutat, să ne fi apropiat mai mult de Domnul, să fim din inimă ascultători, iar ascultarea s-o legăm cu credința. Care a fost intenția lui Pavel? *„ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”* (2 Cor. 11:2b). Care este intenția noastră de astăzi? Care a fost intenția fratelui Branham, care a primit o însărcinare directă din norul de lumină supranatural? Și acest lucru trebuie să-l vedem odată. Pentru Dumnezeu a fost atât de important, ca ultimul mesaj care premerge revenirea Domnului să ajungă până la marginile pământului, după Cuvântul Scripturii: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. După aceea va veni sfârșitul”*.

Ce se întâmplă acum pe tot pământul nu a mai fost niciodată înainte. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că tehnica nu este folosită doar pentru această lume, ci este folosită ca poporul lui Dumnezeu de pe întregul pământ să poată asculta. În timp ce noi vestim Cuvântul, în alte regiuni ale lumii este dimineață sau noapte, dar oamenii se trezesc ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu să binecuvânteze deosebit în Australia și Noua Zeelandă. Poate acolo este ora patru dimineața, dar oamenii se trezesc, ascultă și-I mulțumesc Domnului că ei pot vedea, auzi, urmări vestirea și pot avea parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Apoi, dorința noastră este ca toți tinerii, toți care au crescut în familii și case credincioase să aibă trăirile lor mântuitoare cu Dumnezeu. Copiii devin adolescenți și apoi devin maturi.

Apoi ajungem din nou la acest punct. Așa cum am citit ultima duminică la Zürich din Gal. 3:19: *„până când avea să vină «Sămânța» căreia Îi fusese făcută făgăduința”*. Și apoi am citit din Fapte 2:39: *„Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru”*.

Vă spun foarte sincer, eu port o mare povară pentru toți care, acum, credincioși, ascultă Cuvântul lui Dumnezeu; ei să ia o decizie pentru Domnul și să nu se tot gândească și să tot amâne întoarcerea lor. Ci astăzi dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile voastre, ci primiți. Noi trebuie să propovăduim adevărurile de bază ale Evangheliei. Anume că toți am fost născuți în păcat, despărțiți de Dumnezeu și că toți avem nevoie de răscumpărare, toți trebuie să trăim nașterea din nou, neprihănirea prin credință. Să trăim pocăința noastră, lacrimile să curgă și în prezența lui Dumnezeu să recunoaștem că așa cum suntem nu putem rezista înaintea Feței Sale sfinte. De aceea trebuie propovăduită pocăința și iertarea păcatelor tuturor neamurilor. Domnul nostru a spus: *„dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”* (Ioan 3:3). Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL din Cuvântul Său, și așa este. Și acest lucru trebuie să-l spunem și vestim oamenilor. Strămtă este calea care duce la viață, și largă este calea care duce în nenorocire și mulți sunt cei ce umblă pe ea. Strămtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt aceia care găsesc această poartă și cale.

De aceea mai întâi trebuie să fie propovăduirea. Așa cum viața noastră pământească începe cu nașterea pe acest pământ tot așa viața noastră duhovnicească începe cu nașterea din nou. Iertarea și nașterea din nou sunt un întreg, sunt o unitate. Iertarea noastră a avut loc prin sângele noului legământ care a fost vărsat pe crucea Golgotei. Cu propriul Său Sânge, Domnul și Răscumpărătorul nostru a intrat în Locul preasfânt ceresc și l-a pus pe chivotul legământului, pe scaunul harului. Iar noi Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru că încă mai este timpul harului și că oamenii încă mai pot veni și pot trăi mântuirea în mod personal.

Acum pentru noi care suntem credincioși de mai multă vreme. Nu mai este vorba doar de umplerea cu Duhul Sfânt, ci de pecetluirea cu și prin Duhul lui Dumnezeu. Umplerea cu Duhul Sfânt au trăit-o toți din vechea mișcare penticostală. Dar cine are pecetluirea prin Duhul? Cine a trăit aceasta? Atunci trebuie să te duci și să citești Efes. 1:1-13: *„după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El...”*. Nu doar să ne fi pocăit, nu doar să fi primit iertarea. Ci după ce voi, cu teamă și respect, ați acceptat și primit Cuvântul lui

Dumnezeu și v-a fost descoperit. Pentru că Cuvântul este Sămânța, iar Sămânța semănată răsare. În felul acesta noi putem propovădui Cuvântul Domnului pentru tineri, pentru bătrâni, pentru toți, pentru cei ce mai au nevoie de pocăință, pentru ceilalți dintre noi, care prin har, Îi urmăm Domnului, pentru ca noi să legăm credința cu ascultarea și astfel să ne trăim pregătirea prin har.

Noi privim la 60 de ani în urma noastră. În luna iunie a anului 1958, fratele Branham mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Privim la peste 60 de ani în urma noastră. Dumnezeu a dăruit har în toate încercările. Cine s-ar fi gândit vreodată ce are Dumnezeu în planul Său de mântuire, când ne-am strâns doar cu câțiva oameni împreună, ca să traducem o predică și să ascultăm ceea ce zice Duhul? Dacă azi privim în urmă, atunci de fiecare dată putem da această mărturie: Dumnezeu a dăruit călăuziri și a deschis uși, ne-a menținut în Cuvântul Său, prin har. Cu adevărat putem mărturisi acest lucru. Dragii mei frați și surori, n-a avut loc nicio singură discuție, nicio singură alunecare. Noi am propovăduit Cuvântul Domnului și cu ajutorul lui Dumnezeu îl vom propovădui până la sfârșit.

Și acest lucru îl mai spunem o dată. Dumnezeu S-a îngrijit de totul. El n-a spus doar că „mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”, ci El S-a și îngrijit ca aceasta să devină realitate, ca mesajul să ajungă la marginile pământului. Voi ar trebui să auziți odată mărturiile. Acum sunt peste zece mii de conexiuni în direct prin diferite canale. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El ne-a încredințat Cuvântul Său sfânt. Cu adevărat rugăciunea mea este ca Dumnezeu să ne pecetluiască cu pecetea Lui.

Dacă citim în Dan. 12:4 găsim scris: „*pecetluiește aceste cuvinte până la vremea sfârșitului*”. Dar noi am ajuns în timpul sfârșitului și Domnul a deschis cartea pecetluită. Putem spune și acest lucru înaintea Domnului Dumnezeului nostru. În cazul acesta eu mă gândesc la aceasta, cum fratele Branham mi-a spus mie personal: „Acum șase luni Domnul mi-a arătat că trebuie să ne mutăm la Tucson”. Dați-vă seama. În februarie 1962 fratele Branham a văzut acest nor supranatural. În decembrie 1962 mi-a spus că el a primit călăuzirea că trebuie să se mute în Tucson, Arizona. Apoi în 28 februarie 1963 s-a întâmplat: un nor supranatural s-a coborât. Atunci

au fost mulți fotografi care au fotografiat acel nor. Aceasta nu s-a întâmplat undeva în ascuns, ci s-a întâmplat public. Cele mai renumite reviste au publicat articole despre acel eveniment supranatural.

Dar ceea ce mă mișcă pe mine este următorul lucru. Dacă ceea ce a spus fratele Branham este neînțeles, răstălmăcit și interpretat, mă doare mai mult decât dacă sunt date toate celelalte răstălmăciri. Atunci când frații se ascund în spatele fratelui Branham și se referă la el și vestesc lucruri imposibile atunci aceasta este o durere care de-abia o pot suporta. Se poate vorbi și despre cele șapte tunete. Dacă Scriptura zice... Aș putea enumera toate citatele. În ultima pecete, în 24 martie 1963 fratele Branham a bătut cu pumnul în amvon de șapte ori și s-a referit la trăirea puternică pe care a avut-o în 28 februarie 1963. Cele șapte tunete au putut fi auzite natural, a avut loc un cutremur însoțit de o furtună atât puternică încât vârfurile copacilor au fost retezate. În 24 martie 1963 el s-a referit la acele șapte tunete puternice care au răsunat în 28.02.1963. Apoi de fiecare dată când s-a referit la acea trăire a spus că a însemnat atât de mult pentru el fiindcă atunci a primit călăuzirea: „Întoarce-te la Jeffersonville pentru că a sosit vremea deschiderii celor șapte peceti”.

Dragii mei frați și surori, eu port o responsabilitate înaintea Dumnezeului celui viu: să propovăduiesc Adevărul și să iau tot ce a spus fratele Branham și s-o introduc în sfânta Scriptură, chiar până la Apoc. 10, referitor la spusele fratelui Branham: „Domnul Se va coborî în timpul nunții și Se va descoperi poporului Israel pentru că El este Leul din seminția lui Iuda”. Dacă frații ar lua toate citatele, le-ar pune împreună și ar avea o minte clară și ar avea teamă de Dumnezeu, atunci ei ar putea încadra totul biblic și ar ști ceea ce a vrut el să spună, și atunci ei n-ar alerza în diferite direcții. Pentru noi este valabil doar un lucru: înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la fundament, la temelia originală.

Acum doresc să citesc din Ps. 126. În introducere am auzit afirmații importante, iar inimile noastre tresaltă de bucurie de fiecare dată când citim astfel de versete. Nu doar niște mărturisiri, ci ce valabilitate și valoare are Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă apoi auzi citindu-se: „Dumnezeu a poruncit: «...!». Și s-a întâmplat”, atunci aceasta este ceva puternic care te întărește în credință. Cuvântul lui

Dumnezeu nu se întoarce niciodată gol înapoi, ci de fiecare dată își atinge scopul pentru care a fost trimis.

Acum doresc să fac o comparație referitoare la restituirea și zidirea Bisericii și tot ce aparține de aceasta. În Ps. 126 de la vers. 1 este scris: „*Când a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului, parcă visam*”. Ei au fost târați în robia babiloniană.

Acum mă gândesc la fratele și prietenul meu Detlef Menard. El a făcut o călătorie în Bagdad, dar eu n-am putut să merg cu el atunci. El a parcurs 92 de kilometri până la Babilon și a văzut temelia și dărâmurile, acolo unde a fost deportat poporul Israel.

Noi citim aici cuprinzător, dar simplu: „*Când a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului și le-a întors soarta, parcă visam*”. Ce este cu soarta ta și a mea? Ce este cu noi, ce s-a întâmplat cu noi? Mai departe este scris: „*Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie, și limba, de cântări de veselie*” (Ps. 126:2).

Frați și surori, când vom începe noi să-I mulțumim Domnului din toată inima? Robia babiloniană s-a sfârșit, noi am ieșit afară. Și așa cum s-a întâmplat atunci cu Israelul așa se petrece acum cu Biserica. Voi poporul Meu ieșiți afară și nu vă atingeți de nimic ce este necurat! Mai citim o dată ce este scris în vers. 2: „*Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie, și limba, de cântări de veselie. Atunci se spunea printre neamuri: «Domnul a făcut mari lucruri pentru ei!»*”. Da, Domnul a făcut lucruri mari cu noi, și de aceea suntem plini de bucurie, pentru că Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul. Șaptezeci de ani au fost hotărâți, dar când s-a împlinit vremea, Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său și a întors poporul Său acolo de unde aparținea.

Mai departe, în vers. 4 este scris: „*Doamne, întoarce soarta noastră!*” – lb. germ. tr. Zürcher (Doamne, adu înapoi pe prinșii noștri de război...! – lb. rom.)”. Înainte, în vers. 1 este scris: „*Când Domnul a întors soarta Sionului*” – lb. germ.tr. Zürcher („Când a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului!” – lb. rom.)”. Iar apoi scrie: „*Doamne, întoarce soarta noastră, ca pe niște râuri în partea de miază-zi!*”.

Întoarce soarta noastră! Tot ceea ce ne-a afectat, ceea ce de-abia am putut suporta. Ca să putem spune: „Iubite Domn, Te rugăm întoarce

soarta noastră! Te rugăm dăruiește-ne har, descoperă-Ți puterea și slava Ta; ca să ne putem bucura și să-I mulțumim Domnului pentru ceea ce El a făcut.

Mai departe este scris: „*Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu cântări de veselie*” (vers. 5).

Dumnezeu S-a îngrijit ca în acest timp noi să purtăm această sămânță prețioasă a lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu care este veșnic valabil. Dragi frați și surori, n-a întors Dumnezeu soarta Bisericii Sale? Nu ne-a întors Dumnezeu înapoi la început? Doar trebuie să mergem și să citim din Ezra. Pe scurt, am citit ceea ce a făcut Dumnezeu și este scris aici. În Ezra 3:10-11 ne este spus ce s-a întâmplat când ei s-au întors înapoi din robie. Ei au mers la Ierusalim, au găsit vechile temelii, și în strigăte de veselie I-au mulțumit Domnului.

Citim din Ezra 3:10-11: „*Când au pus lucrătorii temeliiile Templului Domnului, au așezat pe preoți în veșminte, cu trâmbițe, și pe Leviți, fiii Asaf, cu chimvale, ca să laude pe Domnul, după rânduiala lui David, împăratul lui Israel...*”.

Așa cum David în Psalmi a cântat ceea ce a făcut Dumnezeu, tot așa israeliții au cântat ceea ce făcuse Dumnezeu cu ei.

Citim vers. 11: „*Cântau, mărind și lăudând pe Domnul prin aceste cuvinte: «Căci este bun, căci îndurarea Lui pentru Israel ține în veac!» Și tot poporul scotea mari strigăte de bucurie, lăudând pe Domnul, pentru că puneau temeliiile Casei Domnului*”.

Dragii mei frați și surori, acest lucru a fost o trăire deosebită pentru Israel pentru că Dumnezeu era cu ei vizibil și a făcut lucruri vizibile cu ei. Ce este astăzi cu noi?

Mai întâi citim din Neemia 8:5-6: „*Ezra a deschis cartea înaintea întregului popor, căci stătea mai sus decât tot poporul. Și când a deschis-o, tot poporul s-a sculat. Ezra a binecuvântat pe Domnul Dumnezeu cel mare, și tot poporul a răspuns ridicând mâinile: «Amin! Amin!» Și s-au plecat, și s-au închinat înaintea Domnului cu fața la pământ*”.

La citirea cărții ei și-au ridicat mâinile și răspundeau cu «Amin! Amin!» pentru că ei au trăit în mod personal împlinirea făgăduințelor

în mijlocul lor. Frați și surori, ce este cu noi, care în acest timp am căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu și putem spune că Domnul a făcut lucruri mari cu noi în acest loc? Și acest lucru îl mai spunem o dată. Cine încă nu a trăit o pocăință, vă rog frumos, primiți-o! Fie ca astăzi Duhul lui Dumnezeu să fie atât de lucrător ca și cum ar fi ultima adunare pe care am trăi-o. De aceea accentul: Astăzi dacă auziți glasul Lui să nu vă împietriți inimile voastre!

Apoi pentru noi care Îi slujim Domnului și Îl urmăm. Uniți credința cu ascultarea. Vă rog frumos s-o primiți pentru totdeauna în inimile voastre, atât de adevărat cum este scris: „Căruia îi este valabilă făgăduința”. Pentru cine este valabilă făgăduința de astăzi: să asculte ultimul mesaj? Noi toți știm că Domnul Și-a anunțat revenirea: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Cine crede această făgăduință, cine primește mesajul care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos? Cine o primește cu adevărat?

Dacă vă uitați în revista „Idea Spektrum”, puteți vedea fotografiile din adunări unde oamenii își ridică mâinile, dansează și tot ce mai fac; ei înscenează totul mai dinainte. Poți să-ți pui mâinile în cap și să fugi de acolo. Dar Dumnezeu are un popor pe pământ care nu este o mișcare carismatică. Ci prin Duhul lui Dumnezeu este călăuzit în tot adevărul. Cu respect sfânt noi am acceptat și primit că Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său cu mesajul pe care avem voie să-l purtăm. Și cine are o ureche să audă acela va auzi ceea ce spune Bisericii Duhul.

Dar acum o întrebare: pentru cine este valabilă făgăduința? Doar pentru acela care este parte din Mireasă, pentru că așa este scris: „*și Mireasa Lui s-a pregătit!*”. Numai dacă faci parte din Mireasa Mielului vei da tu atenție făgăduinței, o vei primi și crede din toată inima, îți va fi descoperită și vei avea parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Din toată inima să primim descoperirea lucrurilor hotărâte de Dumnezeu pentru această perioadă de timp și care sunt în legătură cu istoria mântuirii și să avem încredințarea că nu un om a inventat ceva sau a spus ceva de la el. Ci Domnul Dumnezeu a lucrat într-un mod supranatural și a împlinit Cuvântul pe care El l-a dat.

Am putea citi din diferite locuri din Scriptură și să vedem cum a dat Domnul făgăduința în legătură cu Ilie, care va aduce totul înapoi în starea reșezată. Nu o religie nouă, nu învățături noi, nu tălmăciri, ci va aduce totul înapoi la temelia originală, în starea reșezată, corectă, în Fața lui Dumnezeu. Putem spune că în toate predicile fratelui Branham fiecare temă biblică a fost tratată. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Și acest lucru l-am spus nu demult; ceea ce a spus Domnul nostru cărturarilor și este scris în Ioan 8:47: *„voi de aceea n-ascultați (Cuvântul), pentru că nu sunteți din Dumnezeu; cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu ”*.

Accentuăm încă o dată. Făgăduința este adresată doar Bisericii Mireasă, ea nu este pentru toți. Exact așa este și cu pecetluirea. Duhul lui Dumnezeu cade peste orice făptură, pentru că așa este scris: *„Voi turna Duhul Meu peste orice făptură”* (Ioel 2:28). Dar apoi Dumnezeu, prin Duhul Său, își poate pune pecetea doar pe aleșii care sunt parte din Mireasa Mielului, spălați în Sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul Adevărului; și eu sunt convins că aceasta se întâmplă în noi toți care, cu teamă și respect, am primit și credem din toată inima Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Sunteți voi toți convinși de aceasta: că ultimul mesaj este adresat doar celor aleși dinainte care vor avea parte de răpire? Toți ceilalți vor da din cap, vor merge mai departe pe căile lor și vor spune: „Lăsați-ne în pace!”. Dar noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că ni s-a făcut har să intrăm în odihna lui Dumnezeu, și din toată inima știm că Dumnezeu a adus totul înapoi în starea reșezată, iar noi ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că făgăduința ne-a fost adresată nouă. Pe cât de sigur a făgăduit Domnul: *„După ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*, pe atât de sigur o vom trăi noi prin har.

În concluzie. Când a sosit timpul pentru Israel, Dumnezeu S-a îngrijit și totul era acolo: trâmbețele, cântăreții, instrumentele. Acolo erau acei oameni care mulțumeau, își ridicau mâinile și laudau pe Domnul. Pentru că ei erau prezenți acolo când Cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit.

Noi o spunem de fiecare dată, cu o inimă mulțumitoare. Dumnezeu ne-a dăruit har, să recunoaștem timpul și ceasul, să acceptăm și să primim mesajul și mesagerul. Cum a spus fratele Branham deseori: „Înapoi la Cuvânt! Înapoi la început!”. Și îndeosebi această afirmație: „Să nu primiți nimic ce nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu”. Să-I dăm lui Dumnezeu locul de cinste și cu tot respectul să primim Cuvântul Său: fie că privește dumnezeirea, botezul și toate învățăturile biblice. Dumnezeu a adus totul înapoi în starea originală. Și prin harul lui Dumnezeu noi vom trăi pecetluirea cu Duhul Sfânt.

În ultima trezire nu va mai fi nimic care să cauzeze o întrerupere ulterioară. Prin Duhul Sfânt, ultima trezire se va revărsa în răpire. Și noi toți care acum acceptăm, primim și credem din toată inima, vom avea parte de răpire prin har.

Privim la toți acești ani care au trecut și mai spunem o dată cu o inimă mulțumitoare: Dumnezeu a deschis toate ușile, toate inimile. Fratele Taty mi-a spus că în ultimele luni am distribuit pretutindeni 324 de echipamente tehnice, pentru ca toți, indiferent unde trăiesc pe pământ, în junglă sau alte locuri, să poată asculta, viziona, urmări vestirea și să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Și acest lucru trebuie accentuat. Așa cum Cuvântul este propovăduit tot așa Dumnezeu, prin Duhul Său, dăruiește descoperire iar noi ținem pasul și ni se descoperă prin Duhul. Iar apoi Domnul Își poate pune pecetea asupra noastră, căci așa este scris. Cunoașteți Efes. 1:13? „Și voi, după ce ați crezut Cuvântul adevărului (*Evangelia mântuirii voastre*)...”. Nu doar că ați primit răscumpărarea și iertarea. Ci, prin credință voi ați primit Cuvântul propovăduit, ca să fiți sfințiți în Cuvânt. Pe cât de sigur este iertarea în Sângele Mielului, pe atât de sigur are loc sfințirea prin Cuvântul lui Dumnezeu. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” (Ioan 17:17). Voi veți recunoaște Adevărul, iar adevărul vă va face liberi. Îi mulțumim Dumnezeului Celui viu pentru Cuvântul Său sfânt și scump care rămâne în veci. Toți care vor rămâne cu acest Cuvânt vor vedea slava lui Dumnezeu.

Și acest lucru îl mai spunem o dată. În toți acești ani Dumnezeu S-a îngrijit de tot, iar noi Îi mulțumim Dumnezeului nostru pentru

aceasta. Fie ca toți din toate popoarele și din toate limbile, din Est și Vest, din Sud și Nord, prin Duhul lui Dumnezeu să fie călăuziți în tot Adevărul, să fie sfințiți în Adevăr. Fie ca Dumnezeu să-Și pună pecetea Lui pe toți. El o va face atât de sigur după cum este scris: „*După ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt...*”. Același Duh Sfânt care ne călăuzește în tot Adevărul, același Duh Sfânt care a inspirat Cuvântul pe care noi îl credem, este același Duh Sfânt cu care vom fi pecetluiți. Pentru că noi nu credem nici o singură răstălmăcire, ci credem și propovăduim doar Cuvântul lui Dumnezeu în original, și toți care îl cred lor le este descoperit. Înapoi la Dumnezeu! Înapoi la Cuvânt! Înapoi la început! Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea și lauda. Fie ca și astăzi, în mijlocul nostru și pretutindeni unde frații și surorile noastre se adună, fie că sunt adunați mii sau doar mici părtașii, indiferent unde ar fi, fie ca toți să creadă din inimă, să primească și să înțeleagă ce a spus Pavel: „*Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței*” (Gal. 4:28). Iar copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduinței și primesc Duhul făgăduit. Dumnezeu a hotărât totul. Dacă puteți crede aceasta atunci spuneți cu voce tare „Amin”. Amin.

Hai-deți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului împreună. În timp ce toți ne ținem capetele plecate și rămânem respectuoși în rugăciune Îi vom mulțumi Domnului cu glas tare, pentru că Dumnezeu a făcut lucruri mari în viața noastră. Sunt sute de mii de oameni de pe întregul pământ care fac parte din Mireasa Mielului, care cred Cuvântul și l-au primit. Astăzi ne vom ruga pentru toți care doresc să-și dedice viața lor Domnului.

Scumpii mei frați și surori, și îndeosebi toți care sunteți părinți, cum vă veți simți voi dacă fiul sau fica voastră nu va avea parte de răpire? Hai-deți să luăm lucrurile în serios! Toți, tineri și bătrâni, părinți și copii, noi toți care suntem astăzi în acest loc sau în diferite locuri ale lumii, noi avem necazuri diferite. Atâtea necazuri și cereri de rugăciune n-au mai fost niciodată. Toți trec prin încercări, dar Dumnezeu este credincios, Și-a ținut și își ține promisiunea: „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”.

Noi să fim întăriți din nou în credință și să știm că va mai dura doar puțină, foarte puțină vreme. Totul indică faptul că sfârșitul este

aproape. Revenirea Domnului nostru este cu adevărat în fața ușii, așa cum El Însuși a spus: „Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri voi știți că este aproape, în fața ușii”. Acum Domnul nostru bate la poarta inimii tale, El bate la inimile noastre ale tuturor. Noi credem că salvarea, eliberarea, vindecarea se poate primi astăzi, aici. Noi credem că Cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis.

Iubite Domn, Te rog binecuvântează-i pe toți traducătorii, binecuvântează în toate limbile, în toate popoarele, și fie ca toți să asculte și să trăiască. În timp ce rămânem în rugăciune, dacă avem cereri de rugăciune pe care să le aducem înaintea Domnului, atunci vă rog ridicați mâinile. Peste tot sunt mâini ridicate pentru cereri de rugăciune.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, pe cât de sigur a fost adusă Jertfa desăvârșită pe crucea Golgotei, pe atât de sigur a avut loc răscumpărarea, iertarea și împăcarea cu Dumnezeu. S-a isprăvit! S-a întâmplat pentru tine și pentru mine, pentru noi. Iubite Domn, noi putem vesti răscumpărarea, iertarea, vindecarea pentru că s-a întâmplat pentru noi și cu noi. Pe crucea Golgotei s-a întâmplat totul, după suflet, duh și trup.

Iubite Domn, Te rog confirmă astăzi Cuvântul Tău sfânt cu noi toți, pentru că noi credem ce zice Scriptura, așa cum zice Scriptura și Ți mulțumim că Tu ai făcut-o deja: ai salvat, ai eliberat, ai vindecat, ai dăruit o răscumpărare deplină, prin har. Iubite Domn, Te rog dăruiește tuturor har să creadă că făgăduința este valabilă pentru noi, și că noi suntem incluși în împlinirea făgăduinței. Pe cât de sigur a făgăduit Domnul că va reveni pentru a ne lua la El, iar noi acum ascultăm ultima Lui chemare – Acceptați și primiți aceasta prin credință – pe atât de sigur vom auzi noi chemarea, strigătul atunci când El va reveni. Toți cei adormiți în Hristos vor auzi strigătul, pentru că în timpul vieții lor pe pământ au crezut și astfel vor avea parte de înviere și de răpire. Mai întâi vor învia cei adormiți în Hristos și, împreună cu noi cei ce suntem în viață, vom fi schimbați, transformați.

Iubite Domn, fie ca astăzi, în acest loc și pe întregul pământ să se întâmple lucruri mari, supranaturale, prin puterea Sângelui, a

Cuvântului și a Duhului lui Dumnezeu. Fie ca biruința lui Dumnezeu să fie descoperită prin har. Lăudat și cinstit să fie Domnul și Dumnezeul nostru. Aleluia! Aleluia! Nu ca să imităm, dar așa cum s-a întâmplat atunci când întreaga adunare, tot poporul striga «Amin! Amin!» cu mâinile ridicate spre Dumnezeu, iubite Domn, tot așa acum ne ridicăm mâinile și spunem Amin! Amin! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Ție atotputernicului Dumnezeu Îți aducem mulțumire că noi personal putem trăi ceea ce Tu faci în prezent. Este puternic. Lăudat și cinstit să fie minunatul, sfântul Nume Isus. Și tot poporul să spună încă o dată «Amin! Amin!». Aleluia! Salvă Domnului!

Suntem mulțumitori că și în cântări se exprimă lucrurile mărețe pe care le-a făcut Dumnezeu în viețile noastre. Dumnezeu să ne binecuvânteze și să fie cu noi toți. Bucurați-vă, bucurați-vă de Cuvântul și harul lui Dumnezeu. În Numele Lui toți își vor pleca genunchii și fiecare limbă va mărturisi că El este Domnul. Sunteți mulțumitori, sunteți bucuroși? Noi să lăsăm Cuvântul să lucreze și suntem mulțumitori pentru ceea ce Dumnezeu a făcut pentru noi. Ceea ce face Dumnezeu în prezent este o realitate. Pregătirea pentru revenirea glorioasă a iubitului nostru Domn și Răscumpărător este realitate. «Maranta» este în toate limbile. Isus revine. Laudă și mulțumire Domnului. Suntem mulțumitori din toată inima noastră.